

Maciej Rak 
Uniwersytet Jagielloński, Kraków
maciej.rak@uj.edu.pl

OD REDAKTORA NACZELNEGO

Drugą stronę okładki tego numeru „LingVariów” zdobi zdjęcie zarządu koła językoznawców studentów Uniwersytetu Petersburskiego pochodzące z prywatnego archiwum Marty Ehrenkreutz-Jasińskiej, która jest prawnuczką Jana Baudouina de Courtenay. Wykonano je w Petersburgu w 1908 r., a przedstawia ono, idąc od lewej: Ludmiłę Aleksandrownę Lewinę, Maxa Vasmera, Iosifa Abgarowicza Orbelego, Cezarię Baudouin de Courtenay i Kazimierasa Būgę. Wszyscy oni byli studentami J. Baudouina de Courtenay.

Jak się okazało, ta młodzież zrobiła wielkie kariery naukowe. Ludmiła A. Lewina (1888–1965), znana pod nazwiskiem L.A. Meerwarth, była znaną rosyjską orientalistką (specjalistką w zakresie języka malajskiego) i etnografką (zajmowała się zwłaszcza kulturą malajską i indonezyjską). W latach 1914–1918 prowadziła (wraz z mężem Aleksandrem Michajłowiczem Meerwarthem) badania w Indiach i na Ceylonie.

Max Vasmer (1886–1962) był rosyjsko-niemieckim językoznawcą, zwłaszcza sławistą i indoeuropeistą, profesorem uniwersytetów w Petersburgu, Dorpacie, Lipsku i Berlinie. W 1924 r. założył wychodzące do dziś czasopismo „Zeitschrift für Slavische Philologie”. Szerzej jest znany przede wszystkim jako autor *Russisches etymologisches Wörterbuch* (Heidelberg 1953–1958). Prywatnie to pierwszy mąż Cezarii Baudouin de Courtenay, ślub – o czym nie wszyscy wiedzą – wzięli oni w Krakowie w 1910 r.

Iosif A. Orbeli (1887–1961) to ormiański orientalista (specjalizujący się w języku ormiańskim oraz kurdyjskim) i znawca historii oraz kultury Kaukazu. W latach 1934–1951 był dyrektorem petersburskiego Ermitażu, a w latach 1943–1947 pierwszym prezesem Akademii Nauk Armenńskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej.

Cezaria Baudouin de Courtenay (1885–1967), znana później pod nazwiskiem C. Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowa, to pierwsza polska profesor w zakresie etnologii i pierwsza rektor w historii polskiej nauki. Pracowała na uniwersytetach w Wilnie, Warszawie i Londynie (Polski Uniwersytet na Obczyźnie – była jego rektorem w latach 1958–1967).

Kazimieras Būga (1879–1924) był litewskim językoznawcą (lituanistą i indoeuropeistą) i filologiem, wykładał na uniwersytetach w Permie, Tomsku i Kownie.

Pani Marcie Ehrenkreutz-Jasińskiej bardzo serdecznie dziękujemy za udostępnienie tego interesującego zdjęcia, które wpisuje się w badania nad historią europejskiej nauki.